

ศาสน์และความสำคัญของ ฮัจญ์

บทความนี้เกี่ยวกับเนื้อหาของการประกอบพิธี ฮัจญ์ ซึ่งมองจากสองทัศนะ ประการแรก จากแง่มุมของสิ่งซึ่งเราสามารถจะเรียกได้ว่าเป็นข้อบังคับทางด้านอุดมการณ์ของอิสลาม ซึ่งเป็นเป้าหมายและเป็นสิ่งที่จะต้องแสวงหาเพื่อเข้าไปสู่การบรรลุและกระทำให้เป็นจริงขึ้นมา ซึ่งนับเป็นสิ่งที่ต้องได้รับการพิจารณาให้อยู่ในฐานะที่เป็นความสำคัญสำหรับการสถาปนาสังคมมุสลิม และประการที่สอง จากแง่มุมในด้านอุดมการณ์ทางสังคมของอิสลามที่จะต้องนำมาใช้ และนับเป็นความสำคัญอย่างยิ่งยวดในการที่จะทำให้สังคมนั้นเคลื่อนไปตามแนวทางที่ประสงค์นั้น

ฉาสน์นิรันดร: ในที่สุดแล้ว ความเป็นนิรันดรแห่งศาสน์อิสลามนั้นย่อมเป็นนิรันดรในทุก ๆ ที่และทุกเวลาซึ่งย่อมเป็นความจำเป็นในด้านอุดมการณ์สำหรับมวลมุสลิม นบี อิบรอฮีม ได้ทำการวิงวอนในขณะที่ทำการยกรากฐานของ อัล-กะอูบะฮ์ ซึ่งไม่ใช่อื่นใดเลย แต่เป็นการสำแดงออกว่า คำวิงวอนนั้นเป็นศาสน์สากลของมวลมุสลิม ในคำวิงวอนนั้นมีดังนี้ “โอ้ พระผู้อภิบาลของเรา โปรดแต่งตั้งศาสนทูตคนหนึ่งขึ้นมาในท่ามกลางพวกเขาเหล่านั้น ซึ่งเขาจะได้สาธยายคัมภีร์ทั้งหลายของพระองค์แก่พวกเขา และจะได้สั่งสอนพวกเขาตามที่มีอยู่ในคัมภีร์นั้นและในวิทยปัญญา และโปรดทำให้พวกเขาเจริญเติบโตขึ้นด้วยความสะอาดบริสุทธิ์ โอ้ พระองค์ และพระองค์เท่านั้นที่ เป็นผู้ทรงอำนาจยิ่งและเป็นผู้ทรงปัญญายิ่ง”นี่คือ เนื้อหาจากคำวิงวอนตามที่ปรากฏในคัมภีร์ อัล-กุรอาน กล่าวอีกนัยหนึ่ง นั่นคือ กระบวนการที่จะทำให้เป็นแบบอิสลาม - นั่นคือ กระบวนการที่จะทำให้ผู้ที่ไม่ใช่มุสลิมมาเป็นมุสลิม เป็นผู้ยอมจำนนโดยสิ้นเชิงยังอัลลอฮ์ พระเจ้าองค์เดียวแห่งสากลโลก นั่นคือ กระบวนการที่จะทำให้มนุษยชาติมุ่งไปสู่ความสูงส่งในการยอมจำนนและการเปลี่ยนแปลงรูปแบบประเทศชาติจากการเป็นผู้บูชาเจ็ดที่ป่าเถื่อนไร้อารยธรรมทางด้านจิตวิญญาณและทางด้านความเป็นอยู่ ให้เข้าไปสู่อารยธรรมของการยอมจำนนตามรูปแบบอิสลาม, เปลี่ยนจากลัทธิเชลิวลาไปสู่แบบอิสลาม นั่นคือเอกภาพ, เปลี่ยนจากความอยุติธรรมไปสู่ความเป็นธรรมตามแบบอิสลาม และเป็นกระบวนการที่จะนำเอามวลมนุษย์ผู้ถูกทำให้หลงผิดไปแล้วกลับคืนมาสู่อิสลามซึ่งจะเป็นกระบวนการที่กระทำอย่างต่อเนื่อง เป็นกระบวนการนิรันดร เป็นกระบวนการที่ไม่หยุดยั้ง มันไม่อาจที่จะหยุดยั้งลงได้ เพราะเหตุการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดที่จะเข้ามาขัดขวางในกระบวนการนั้น หรือไม่อาจที่จะหยุดยั้งลงได้เพียงแต่เพราะว่าผลประโยชน์บางอย่างในหมู่มุสลิมที่กำลังนำประโยชน์บางอย่างมาจากรูปแบบที่มีไม่ใช่แบบอิสลาม หรือไม่อาจที่จะหยุดยั้งลงได้แม้แต่สถานการณ์ใด ๆ ที่เป็นการต่อต้านอิสลาม กล่าวคือ ไม่มีอำนาจใดที่จะมาหยุดยั้งกระบวนการอิสลามได้ เพราะกระบวนการอิสลามเป็นกระบวนการแห่งพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว อัลลอฮ์เท่านั้นที่เป็นเจ้าของกระบวนการนี้ มันเป็นเจตจำนงอันแน่วแน่และเด่นชัดของพระผู้สร้างโลกและชีวิตมนุษย์ที่พระองค์ท่านทรงประสงค์ให้มันเป็นไปเช่นนั้น ฉะนั้น เจตจำนงอื่น ๆ ที่เบี่ยงเบนจึงไม่อาจที่จะมาทำลายกระบวนการของอัลลอฮ์ พระผู้ทรงอำนาจยิ่งได้ นั่นคือ กระบวนการอิสลามที่พระองค์ทรงวางเงื่อนไขเป็นขั้นตอน เรียกร้องเชิญชวนมนุษยชาติให้เข้าร่วมด้วยอย่างต่อเนื่องยึดเยื้อและยาวนาน เป็นกระบวนการที่ปฏิบัติชีวิตมนุษยชาติ

เป็นกระบวนการในการปฏิวัติโลกให้เป็นการปฏิวัติตามแบบอิสลามตามเจตจำนงของพระผู้สร้างชีวิตและโลกนี้ โดยอัลลอฮ์ไม่ประสงค์ที่จะให้มนุษย์เปลี่ยนแปลงไปตามลัทธิอื่นใดที่เป็นไปตามจิตใจใฝ่ต่ำของมนุษย์เอง เพราะไม่มีลัทธิใด ๆ ไม่ว่าทางศาสนา ทางการเมือง ทางเศรษฐกิจและทางสังคมที่จะบริสุทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงชีวิตมนุษย์เหมือนอย่างกระบวนการอิสลามของอัลลอฮ์ ทั้งนี้เพราะเหตุว่า กระบวนการอิสลามของอัลลอฮ์นั้นเป็นกระบวนการที่อัลลอฮ์ได้ตั้งไว้ก่อนหน้าที่จะสร้างมนุษย์ขึ้นมาในโลกนี้ เป็นทางเที่ยงตรงของชีวิตเพียงทางเดียวเท่านั้นที่จะนำชีวิตมนุษย์ไปสู่ความเป็นนิรันดรและได้พบกับความสุขที่แท้จริงทั้งในโลกนี้และสวรรค์ในโลกหน้า นั่นคือ เป้าหมายที่แน่นอนของการปฏิวัติสังคมมนุษยชาติที่ไม่มีการเบี่ยงเบนแม้จะผ่านระยะเวลาแห่งการทดสอบโดยน้ำมือของมนุษย์เองมาหลายยุคหลายสมัยแล้วก็ตาม แต่กระบวนการอิสลามก็ยังคงทนกับการพิสูจน์เรื่อยมาจนกว่ามันจะบรรลุตามเจตจำนงของอัลลอฮ์ ไม่ว่าจะผ่านอุปสรรคมากมายเพียงใดก็ตาม แต่อุปสรรคนั้นจะต้องถูกทำลายลงไปโดยสิ้นเชิงด้วยอำนาจของอัลลอฮ์เท่านั้น

ฉาสน์นิรันดรนี้ สำหรับจุดมุ่งหมายของเราแล้วมีอยู่สองด้าน ด้านแรก มันต้องการความพยายามทุกวิถีทางอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมันจะนำเราไปสู่สภาพของความเป็นผู้นำอันเป็นเครื่องหมายที่บังชัดเจนแล้วในประชาชาติอิสลามซึ่งเราได้อธิบายมาแล้ว สิ่งนี้หมายความว่า ในด้านตรงกันข้ามนั้นมันเรียกร้องให้เราปฏิเสธในทุกวิถีทางที่จะนำเราไปสู่ความเป็นผู้นำโดยผ่านวิธีการอื่น ๆ ที่เป็นประการละเมิดฝ่าฝืนที่ทุจริตและชั่วร้ายอย่างชัดเจน หรือวิธีการใด ๆ ที่จะบีบบังคับเราให้ไปประนีประนอมกับความไม่ถูกต้องโดยนำศาสนาของเราและเกียรติอันสูงส่งของเราไปแลกเปลี่ยนเพื่อให้ได้มาซึ่งความต้องการนั้น มันเรียกร้องที่จะให้เราปฏิเสธอุดมการณ์อื่น ๆ แม้จะนำเราไปสู่ความเป็นผู้นำก็ตาม แต่มันไม่ใช่อุดมการณ์ที่ถูกต้องเที่ยงแท้สำหรับวัตถุประสงค์ของเรา โดยเหตุนี้เองที่การทุจริตและความชั่วร้าย ตลอดทั้งความไม่มีอารยธรรมที่ปนเปื้อนกับลัทธิบูชาเจ็ดหรือแม้แต่การเป็นผู้นำมุสลิมเพียงครั้ง ๆ กลาง ๆ ก็จะถูกปฏิเสธไปโดยสิ้นเชิงในรูปแบบของอิสลามที่เที่ยงแท้ มันจะยังไม่ถูกถือว่าอยู่ในสภาพที่จะเป็นผู้นำได้ครบเท่าที่พันธุสัญญาและบทบัญญัติของอัลลอฮ์เหมือนอย่างที่เราปรากฏอยู่ในคัมภีร์ อัล-กุรอานตามแบบฉบับของมันยังไม่ถูกนำมาใช้ให้ครบถ้วนเต็มรูปแบบ ก็ยังไม่เรียกว่าเป็นแบบอิสลาม นั่นเป็นเพียงการดำเนินไปตามแนวทางของบรรดาคนชั่วร้ายเท่านั้น ไม่ว่าจะอ้างมาในนามใด ๆ ไม่ว่าใ

นามของมนุษยธรรมหรือความเสมอภาคทางเศรษฐกิจ หรือประชาธิปไตย เพราะนั่นเป็นเพียงกลลวงอันแนบเนียนของมารเท่านั้น ฉะนั้น วิธีทางที่จะก้าวไปสู่ความเป็นผู้นำตามรูปแบบอิสลามนั้นจะต้องผ่านความพยายามที่จะนำไปสู่การบรรลุถึงซึ่งความเลอเลิศทางศีลธรรมและทางสติปัญญา และจะต้องต่อสู้ฟันฝ่าระบบความชั่วร้ายต่าง ๆ โดยจะต้องมูมานะ ดันรน เพื่อสถาปนาขึ้นซึ่งอาณาจักรแห่งความยุติธรรมบนพื้นฐานแห่งหลักการเอกภาพเท่านั้น

อีกแง่มุมหนึ่งของศาสนอิสลามนี้ก็คือว่า ประชาชนตลอดทั้งสถานที่ต่าง ๆ อันเป็นที่อยู่ของมวลมุสลิมมาก่อนนั้น แต่ได้ถูกเบี่ยงเบนออกไปจากแนวทางอิสลาม ไม่ว่าจะโดยความสีกกร่อนทางด้านคุณค่าทางศีลธรรมของพวกเขาเองหรือโดยถูกกำลังของลัทธิอาณานิคมขู่เข็ญบังคับเอาไปก็แล้วแต่ ก็จะต้องถูกนำกลับคืนมาสู่อิสลามให้จงได้ สิ่งนี้มิใช่เป็นสิ่งเดียวในการที่ก่อให้เกิดปัญหาใด ๆ ในด้านศีลธรรมไปเสียทั้งหมด เพราะสำหรับลัทธิอาณานิคมนั้นก็มิใช่เป็นสิ่งเดียวที่จะทำให้ประชาชนได้ทอดทิ้งอิสลามไป กล่าวคือ ยังไม่เพียงพอที่จะทำให้ประชาชนทอดทิ้งอิสลาม.... เช่นเดียวกัน ประชาชนที่ยังไม่เคยได้สัมผัสกลิ่นหอมของอิสลามนั้นก็ควรที่จะทำให้ได้มีโอกาสได้รับความชื่นชมยินดีจากกลิ่นอันจําเริญนี้ของอิสลาม สิ่งนี้จะต้องกระทำ เพราะวามวลมุสลิมนั้นอยู่ภายใต้พันธกรณีทางศีลธรรมอย่างหนึ่งที่จะต้องกระทำเช่นนั้น และเพราะเหตุว่ามันจะเป็นประโยชน์แก่อุสดูแล่มุสลิมเหล่านั้นผู้ซึ่งได้ถูกเชื่อเชิญเข้ามาสู่อิสลาม

ทั้งหมดที่เราได้กล่าวไปแล้วเกี่ยวกับสภาพที่จำเป็นในด้านอุดมการณ์สำหรับมวลมุสลิมนั้นก็หมายถึงการแสดงออกที่จำเป็นสำหรับเราที่จะเป็นการกระชับมั่นตัวเราเองให้เข้าสู่แนวทางอิสลาม และคงไว้ซึ่งความภักดีต่ออิสลาม นั่นแหละคือ สิ่งซึ่งอิสลามได้ให้ความหมายไว้อย่างแท้จริง “และเขาผู้ซึ่งทอดทิ้งศาสนาของอิบรอฮีม นั้นมิใช่เป็นการกระทำสิ่งใดนอกเสียจากว่า บุคคลนั้นได้ทำการหลอกลวงตัวของเขาเอง แท้จริง เราได้เลือกเขา (อิบรอฮีม) ขึ้นในโลกนี้ และแน่แท้ ในโลกหน้านั้นเขาเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้เที่ยงธรรม เมื่อพระผู้อภิบาลของเขาได้ตรัสแก่เขาว่า, “จงมอบตน” เขาได้กล่าวว่า ข้าพระองค์ได้ยินยอมมอบตนยังพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกแล้ว” ตามโองการนี้ อัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ซึ่งทำให้เราได้เข้าใจแจ้งถึงเจตนารมณ์ของพระผู้เป็นเจ้าว่าให้มนุษยสังวรยินยอมมอบตนยังพระประสงค์ของพระผู้สร้างชีวิตโดยสิ้นเชิง

ฮัจญ์ของท่านรอซูลุลลอฮ์ (คือ)

เราจะยังคงสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับเป้าหมายเหล่านั้น ซึ่งการกระทำให้เป็นที่ชัดเจนจริงจังนั้นเป็นข้อบังคับหรือเป็นแก่นสารที่แท้จริงสำหรับมวลมุสลิม ซึ่งถ้ามวลมุสลิมยังคงอยู่ในสภาพนั้นแล้วก็ต้องทำให้หลักการอิสลามเป็นจริงขึ้นมา จะต้องไม่อยู่ในฐานะเป็นทาสของบุคคลอื่น ๆ หรือไม่อยู่ในฐานะลูกสมุนบริวารของบุคคลอื่น ๆ แต่มุสลิมจะต้องเป็นนายในความถูกต้องของตนเอง จะต้องอยู่ในฐานะประชาคมชั้นนำ และจะต้องกลายเป็นประชาชาติที่จําเริญอุดมมั่งคั่งด้วยการอุตสาหกรรมในทุก ๆ อย่าง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอันสูงส่งนั้น บัดนี้ เราจะได้พิจารณาว่าท่านรอซูลุลลอฮ์นั้น (ขอความสันติและความจําเริญจงมีแด่ท่าน) ได้มีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับ ฮัจญ์ และอะไรคือศาสนที่ท่านได้ละทิ้งไว้ให้แก่เราในการประกอบพิธี ฮัจญ์ อําลาของท่าน (ฮัจญะตุล วะดาอ)

ท่านศาสดา (คือ) ได้มองเห็นแล้วว่า การ ฮัจญ์ นั้นอยู่ในฐานะของการสำแดงออกของอิสลามที่เป็นการตัดขาดจากพวกญาฮิลียะฮ์ (ยุคของความมมงายไร้อารยธรรม) โดยสิ้นเชิง และเป็นสภาพที่เพิกถอนมิได้ และ ฮัจญ์ อยู่ในฐานะที่เป็นสัญลักษณ์ให้เห็นถึงความขัดแย้งด้านอุดมการณ์ที่มีอยู่ระหว่างมวลมนุษยแห่งระบอบอิสลามกับหมู่มนุษย์ที่ปฏิเสธ (กุฟร์) ฉะนั้น ในปีที่ 9 แห่งฮิจญ์เราะฮ์, อัลลอฮ์ได้มีคำสั่งให้ทำการประกาศซึ่งจะต้องทำการประกาศในช่วงของการ ฮัจญ์ เพื่อเป็นการขจัดลัทธิบูชาเจว็ด (ชริก) ที่เคยมีมาทั้งหมดไปโดยสิ้นเชิงและตลอดกาล และนับเป็นการประกาศสงครามที่ยืดเยื้อยาวนานในทุก ๆ รูปแบบแห่งการตั้งภาคีหรืออํานาจใด ๆ มากู่เคียงกับอัลลอฮ์ คำประกาศนั้นได้ถูกประทานไว้ในคัมภีร์ อัล-กุรอาน ดังนี้คือ

“บิสรภาพจากข้อผูกพันที่ถูกประกาศมาจากอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ที่จะต้องผูกพันกับบรรดาผู้บูชาเจว็ดเหล่านั้น ซึ่งกับพวกเขาเหล่านั้นเจ้าได้กระทำสัญญากันไว้: จงท่องเที่ยวไปอย่างเสรีในแผ่นดินนั้นเป็นเวลาสี่เดือน และจงรู้ไว้เถิดว่า ผู้เจ้านั้นไม่สามารถที่จะหลบหนีอัลลอฮ์ไปได้ และอัลลอฮ์จะโอบล้อมผู้ปฏิเสธเหล่านั้นไว้”

และคำประกาศนั้นจากอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ แก่มวลมนุษยทั้งหมดในวันแห่งการ ฮัจญ์ ที่ยิ่งใหญ่ว่า “อัลลอฮ์ทรงอิสระจากข้อผูกพันที่มีต่อพวกบูชาเจว็ดและศาสนทูตของพระองค์ก็เช่นเดียวกัน ดังนั้น หากสุเจ้าเสียใจ มันจะเป็นการดีกว่าสำหรับสุเจ้า แต่ถ้าสุเจ้าหลีกเลี่ยงแล้ว ก็จงรู้ไว้เถิดว่า สุเจ้าไม่สามารถ

ที่จะหลบหนีอัลลอฮ์ได้ จึงแข็งขำแก่บุคคลเหล่านั้นผู้ไม่ศรัทธา ถึงการลงโทษอันเจ็บปวด เว้นแต่บางคนจากหมู่ผู้บูชานัจวีนัน (ที่เสียใจและกลับเนื้อกลับตัว)

สัญญาโดยสรุปแล้วมีหัวข้อดังต่อไปนี้

หนึ่ง การภักดีจะต้องมีแก่อัลลอฮ์เท่านั้นโดยเด็ดขาดและไม่มีเงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้น

สอง มนุษย์นั้นจะต้องปฏิบัติตามพันธะแห่งศีลธรรม ให้ครบถ้วนทั้งทางด้านกิริยามารยาทและด้านวัตถุที่จะต้องปฏิบัติ ต่อบิดามารดาของตน

สาม พันธกรรมที่บุคคลจะต้องมีแก่ครอบครัวของตนและญาติผู้ใกล้ชิดนั้นจะต้องได้รับการพิทักษ์รักษาเอาไว้

สี่ บรรดาเด็ก ๆ ผู้ยากไร้ทั้งมวล โดยเฉพาะเด็กกำพร้า จะต้องได้รับการพิทักษ์

ห้า สิทธิต่าง ๆ ของคนยากจนจะต้องได้รับความเป็นธรรม จะต้องให้มีชีวิตอยู่ในสภาพที่ดี และมีชีวิตครอบครัวที่ดีงาม ซึ่งสิ่งเหล่านี้ต้องได้รับการพิทักษ์

หก สิทธิต่าง ๆ และเกียรติยศของประชาชนโดยทั่วไปนั้นจะต้องได้รับการพิทักษ์ไว้อย่างแน่นอนและยิ่งกว่านั้น บุคคลไม่ว่าจะมีศาสนาใดหรือเชื้อชาติใด หรือฐานะใดจะต้องไม่ถูกดูหมิ่นดูแคลนหรือทำการลบหลู่

เจ็ด ระเบียบกฎเกณฑ์ทางด้านศีลธรรมในสังคมนั้นจะต้องอยู่ในฐานะที่เป็นสิ่งที่ได้ถูกกำหนดไว้อย่างแน่นอน และเป็นสิ่งที่เป็นไปตามพระบัญญัติของอัลลอฮ์

แปด ระเบียบทางด้านสังคมที่ถูกสถาปนาขึ้นโดยอัลลอฮ์นั้นจะต้องแผ่คลุมไปทั่วสังคมนั้น และผลก็คือว่า คนร่ำรวยจะต้องรับภาระผิดชอบต่อคนยากจน ไม่ว่าบุคคลเหล่านั้นจะกระทำโดยความเต็มใจหรือจะต้องถูกบังคับให้ปฏิบัติตามพันธสัญญาเหล่านั้นก็ตาม

เก้า จะต้องไม่มีการหลังเลียดกันในสังคมไม่ว่าจะโดยการใช้อำนาจกดขี่หรือความรุนแรงของรัฐบาลที่กระทำอันเป็นการต่อต้านประชาชนของสังคมนั้นเองก็ตาม

สิบ บุคคลจะไม่ถูกเนรเทศขับไล่ออกจากบ้านเรือนของตนและประเทศบ้านเกิดเมืองนอนของตน

หลักการนี้ซึ่งพวกท่านได้มีสนธิสัญญาอยู่กับพวกเหล่านั้นและบุคคลเหล่านั้นก็ได้ลิดรอนสิทธิของท่านแต่อย่างใด และมีได้สนับสนุนให้คนอื่น ๆ หรือฝ่ายอื่นกระทำการต่อต้านพวกท่านจะต้องกระทำให้เหมือนอย่างบุคคลเหล่านั้นที่ได้ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาแก่เขาเหล่านั้นจนครบถ้วนจนกระทั่งจบสิ้นข้อตกลงเหล่านั้นแท้จริง อัลลอฮ์ทรงรักบุคคลเหล่านั้นที่เป็นผู้สำนึกถึงพระองค์

“จะสามารถเป็นสนธิสัญญาอัลลอฮ์และกับศาสนทูตของพระองค์ได้อย่างไรสำหรับพวกบูชานัจวีนัน นอกเสียจากกับบุคคลเหล่านั้นที่เข้าได้ทำสัญญาไว้ที่ศาสนสถานแห่งการภักดีอันละเมิดมิได้? ตราบเท่าที่พวกเหล่านั้นยังคงจริงต่อเจ้า, ก็จงจริงต่อพวกเขา แน่แท้ อัลลอฮ์ทรงรักเขาเหล่านั้นผู้ซึ่งสำนึกถึงพระองค์ จะทำสัญญาใด ๆ กับบุคคลเหล่านั้นได้อย่างไรกันเมื่อหากพวกเขาได้เปรียบเป็นมือบนจับแล้ว พวกเขาจะไม่แยกแยะต่อคำมั่นสัญญา และมีได้ให้เกียรติเคารพใด ๆ แก่เจ้า? พวกเหล่านั้นเอาอกเอาใจเจ้าก็ด้วยเพียงปากของพวกเขาเท่านั้น ในขณะที่หัวใจของพวกเขาปฏิเสธอยู่ และทั้งหมดของพวกเขาเป็นผู้กระทำผิด

“พวกเหล่านั้นได้ซื้อขายด้วยกำไรเพียงเล็กน้อยด้วยกับบทบัญญัติของอัลลอฮ์, เช่นนั้นแหละที่พวกเขาได้กีดกันมวลมนุษย์ให้ออกไปจากวิถีทางของพระองค์ แท้จริง ความชั่วนั้นก็คือสิ่งที่พวกเขาได้กระทำป็นอาชญา และพวกเหล่านั้นไม่เคยปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาหรือให้เกียรติแก่ผู้ศรัทธาคนใดเลย เหล่านี้คือบุคคลที่เป็นผู้ละเมิดฝ่าฝืน แต่ถ้าพวกเขาเสียใจและดำรงการมาฆและจ่าย ชะกาต แล้ว พวกเขาก็เป็นที่นอญของท่านในศาสนา เราได้แจกแจงรายละเอียดแห่งโองการทั้งหลายของเราเพื่อประชาชนผู้มีความรู้ และถ้าพวกเหล่านั้นได้ละเมิดคำสัญญาของพวกเขาภายหลังจากที่พวกเขาได้ทำสัญญาแล้ว และโจมตีศาสนาของพวกท่านแล้ว ก็จงต่อสู้กับพวกที่ไร้ศรัทธาเถิด แท้จริง พวกเหล่านั้นมิได้มีความผูกพันต่อคำสาบาน เพื่อว่าพวกเหล่านั้นอาจจะเลิกจากความบาปได้บ้าง

“สุเจ้าจะไม่ต่อสู้กับบุคคลผู้ละเมิดสัญญาที่กระทำไว้, และบุคคลที่มีจุดมุ่งหมายที่จะขับไล่ศาสนทูตนั้นและที่ได้โจมตีสุเจ้าก่อนอย่างนั้นหรือ? สุเจ้ากลัวพวกเหล่านั้นหรือ? อัลลอฮ์นั้นมีสิทธิยิ่งกว่านั้นที่สุเจ้าจะต้องเกรงกลัวพระองค์, ถ้าสุเจ้าเป็นผู้ศรัทธา

จงต่อสู้พวกเขา! อัลลอฮ์จะทรงลงโทษพวกเขาด้วยน้ำมือของพวกเขา เจ้า, และพระองค์จะทรงทำให้พวกเขาเหล่านั้นตกต่ำลง และทำให้ผู้เจ้ามีชัยชนะเหนือพวกเขาเหล่านั้น. และพระองค์จะทรงรักษาเยียวยาห์วอกทั้งหลายของประชาชนเหล่านั้นซึ่งเป็นผู้ศรัทธา และพระองค์จะทรงลงล้างออกไปซึ่งความมีโทษจากหัวใจทั้งหลายของบุคคลเหล่านั้น อัลลอฮ์ทรงผ่อนปรนต่อบุคคลเหล่านั้นที่พระองค์ประสงค์ อัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่ง ทรงปรีชาญาณ"

นั่นคือ คำประกาศอย่างเป็นทางการที่การ ฮัจญ์ ในปีที่ 9 แห่ง ฮิจญ์เราะฮ์ ซึ่งการประกาศครั้งนั้นนับได้ว่าไม่มีสิ่งใดที่จะหลงเหลือให้สงสัยอีกต่อไปได้โดยถึงทัศนคติของอิสลามที่มีต่อลัทธิบูชาเจ็ด ตลอดทั้งรูปแบบอื่น ๆ เสมือนอย่างนั้นของการเคารพบูชาผิด ๆ

แต่อิสลามต่อสู้เพื่ออะไรเล่า? กล่าวอีกนัยหนึ่ง อะไรคืออุดมการณ์ที่อิสลามได้ยืนหยัด และสิ่งใดเล่าที่การ ฮัจญ์ ได้เป็นสัญลักษณ์ครอบคลุมสิ่งนั้นอยู่? ในการประกอบพิธี ฮัจญ์ ออลาของท่านศาสดา - ขออัลลอฮ์ได้ประทานความสันติและความจำเริญแด่ท่าน - ได้ทำให้บุคคลเหล่านั้นรู้ในการกล่าวชี้แจงที่ชัดเจนที่นับว่าเป็นคำกล่าวที่สำคัญที่สุดและต่ำสุดแก่ประชาคมมุสลิมทั้งมวลแห่งโลกอิสลาม เราจะได้พิจารณาถึงเนื้อหาแห่งถ้อยคำเหล่านั้นโดยสรุปที่เป็นการแสดงไว้อย่างแจ่มชัดในด้านสังคมของอิสลาม หลักการแห่งถ้อยคำเหล่านั้นพอจะจำแนกได้ดังนี้

1. ความศักดิ์สิทธิ์ที่ล่วงละเมิดมิได้ของการเป็นมนุษย์:- ประการแรกและนับว่าสำคัญที่สุดของอุดมการณ์เหล่านี้ก็คือ สิทธิอันละเมิดมิได้ของมนุษย์ สิทธิในชีวิต ในทรัพย์สินและเกียรติยศของมนุษย์ซึ่งจะต้องได้รับการพิทักษ์รักษาไว้ทั้งโดยสังคมและรัฐ ท่านศาสดา มุฮัมมัด (ศ็อล) ได้ประกาศไว้ว่า "โอ้ มนุษยชาติชีวิตของพวกท่านและทรัพย์สินของพวกท่านจะต้องเป็นสิ่งล่วงละเมิดมิได้จนกระทั่งพวกท่านพบกับพระผู้อภิบาลของพวกท่าน ความปลอดภัยในชีวิตของพวกท่านและความปลอดภัยในทรัพย์สินของพวกท่าน ตลอดทั้งความปลอดภัยในเกียรติยศของพวกท่านจะต้องเป็นสิ่งล่วงละเมิดมิได้เหมือนอย่างวันอันศักดิ์สิทธิ์นี้, สถานที่อันศักดิ์สิทธิ์นี้ และเดือนอันศักดิ์สิทธิ์นี้ของพวกท่านทั้งหลาย จงรำลึกไว้เถิดว่า แท้จริงแล้ว พวกท่านจะต้องพบกับพระผู้อภิบาลของพวกท่าน, และแท้จริงแล้ว พระองค์นั้นจะคิดบัญชีในการกระทำทั้งหลายของพวกท่าน เช่นนั้นแหละที่ฉันได้ตักเตือนพวกเจ้า"

2. ความเป็นปึกแผ่นแบบอิสลาม:- อุดมการณ์ต่อมาก็คือความเข้มแข็งและการดำรงไว้ซึ่งเอกภาพและความเป็นปึกแผ่นแบบอิสลาม ท่านศาสดา (ศ็อล) ได้ทำให้มันเป็นที่ชัดเจนว่า ปัญหาต่างๆของมวลมุสลิมในคนรุ่นต่อไปในอนาคตนั้นมิได้เกิดมาจากเรื่องราวของความศรัทธาของพวกเขามากมายนัก แต่จะเกิดจากเรื่องต่างๆของความขัดแย้งในหมู่มุสลิมเอง ท่านจึงได้เตือนว่า "จงระวังอย่าได้หลงทางไปหลังจากการ ะฟาต ของฉัน - บางคนในหมู่พวกท่านกระหน่ำที่คอของบุคคลอื่น ๆ" แท้จริงนั้น มวลมุสลิมได้ถูกคาดหวังไว้ที่จะให้มองข้ามไปในสิ่งซึ่งมีอยู่ในหมู่พวกเขาที่แตกต่างกัน แต่สิ่งที่คาดหวังที่จะให้สนใจเป็นพิเศษก็คือเรื่องผลประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าในการดำรงไว้ซึ่งเอกภาพและความเป็นปึกแผ่นของประชาชาตินี้ มวลมุสลิมไม่อาจที่จะเพิ่มพูนผลประโยชน์ต่างๆของพวกเขาได้ หรือไม่อาจที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายของอิสลามได้ ถ้าหากพวกเขาเกิดความแตกแยกกันเองและอยู่ในสภาพที่อ่อนแอโดยเป็นกลุ่มเล็กน้อยที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ ควรที่จะเป็นการสั่งสอนแก่พวกเราให้รู้สำนึกว่า ท่านศาสดา (ศ็อล) นั้นถือว่า การขัดแย้งภายในหมู่มุสลิมนั้นเป็นสิ่งเดียวกันกับการที่จะนำมวลมุสลิมกลับไปสู่ความหลังผิด

3. ตัดขาดจากสภาพอนารยธรรม (ญาฮิลียะฮ์):- ความสมบูรณ์แบบของอิสลามที่ได้บรรลุถึงในปีที่ 10 แห่ง ฮิจญ์เราะฮ์ ซึ่งเป็นปีของการประกอบพิธี ฮัจญ์ ออลาของท่านศาสดานั้นถือเป็นความจำเป็นที่อิสลามจะต้องทำการตัดขาดโดยสิ้นเชิงจากพวกญาฮิลียะฮ์ ซึ่งถือเป็นสภาพที่มลายทุกยุคทุกสมัยและทุกสถานที่ นับเป็นลักษณะที่ถูกบ่งชี้จากทัศนะทางด้านสังคมและเศรษฐกิจโดยสองทัศนะด้วยกัน นั่นก็คือ การกระหน่ำและความจงเกลียดจงชังสำหรับชีวิตและความประสงค์ที่ไม่ประสานสอดคล้องในการกดขี่ข่มเหงชีวิตมนุษย์ ซึ่งมันก่อให้เกิดการหลั่งเลือดแพร่หลายออกไปอย่างกว้างขวาง จนเป็นนิจสิน ซึ่งเป็นสิ่งที่ไร้มนุษยธรรมในการกดขี่ทางด้านเศรษฐกิจซึ่งสัญลักษณ์ของมันก็คือ ระบบดอกเบี้ย (ริบา) จะต้องทำการตัดขาดจากสภาพอนารยธรรมนั้นโดยเด็ดขาดและเป็นการชำระให้ถึงซึ่งความสะอาดบริสุทธิ์ นั่นคือ ในเหตุการณ์ที่เราเป็นอยู่นั้นอาจจะหมายรวมไปถึงระบบล่าอาณานิคมที่เป็นสภาพทำลายคุณค่าของมนุษย์ เป็นสภาพ ญาฮิลียะฮ์ ซึ่งขัดขวางวิถีทางของมนุษย์ ซึ่งการตัดขาดนี้จึงนับเป็นอุดมการณ์ขั้นพื้นฐานของอิสลาม แท้จริงแล้ว เราจะสามารถอ้างตนเป็นมุสลิมได้อย่างไร ถ้าเรายังคงอยู่ในสภาพของ ญาฮิลียะฮ์? ท่านศาสดา มุฮัมมัด (ศ็อล) ได้ ย้ำว่า "จงสังวร ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องอยู่กับสภาพแห่งวันของความมมายนัน ได้อยู่ภายใต้เท้าของฉันแล้วที่ได้ถูกขจัดออกไป

โดยสิ้นเชิง ข้อผูกพันในเรื่องดอกเบี้ยทั้งปวงจะต้องถูกยกเลิกไป ด้วยเหตุประการฉะนี้.... อัลลอฮ์ทรงตัดสินชี้ขาดว่าจะต้องไม่มีกิจการดอกเบี้ย... และสิทธิในการที่จะแก้แค้นการหลังเลือดที่มีอยู่ในสมัยก่อนอิสลามนั้นก็จะต้องถูกยกเลิกไปด้วยประการฉะนี้” กล่าวอีกนัยหนึ่ง กฎหมายอิสลามและระเบียบทางเศรษฐกิจแบบอิสลามจะต้องนำมาปฏิบัติใช้ให้แผ่คลุมไปทั่วด้วยประการฉะนี้ เช่นเดียวกัน

4. สิทธิอันล่วงละเมิดมิได้และความอยู่ดีกินดีของบรรดาสตรี:- ท่านศาสดา (ศ็อล) ได้กล่าวอย่างยืดยาวโดยอ้างถึงข้อผูกพัน (อะมานะฮ์) ของบุรุษทั้งหลายที่จะต้องให้เกียรติแก่บรรดาสตรีเพศ, ที่จะต้องพิทักษ์ปกป้องสิทธิต่าง ๆ ของสตรีเพศ และเพิ่มพูนความปลอดภัยในชีวิตที่ดำรงแก่สตรีเพศเหล่านั้น ประการแรกท่านได้ย้ำถึงสิทธิต่าง ๆ และพันธะผูกพันที่จะต้องมีต่อกันและกันของบุรุษและสตรี โดยท่านได้กล่าวว่า “โอ้ มวลมนุษย์ผู้เป็นบุรุษทั้งหลาย แก่พวกท่านนั่นก็คือ สิทธิที่อยู่เหนือพวกท่านที่จะต้องให้เกียรติแก่บรรดาสตรีของพวกท่าน และแก่บรรดาสตรีของพวกท่านนั่นก็คือ สิทธิพร้อมด้วยเกียรติที่จะต้องให้แก่พวกท่าน” สิทธิประการหนึ่งที่นับว่าสำคัญที่สุดของสิทธิของบุรุษทั้งหลายนั่นก็คือว่า จะต้องไม่ปล่อยให้บรรดาสตรีของพวกท่านเกี่ยวพันกับผู้ชายคนอื่น ๆ ที่เป็นการขัดขืนเจตนาของบรรดาผู้ชายของพวกนาง และสิทธิของสตรีอีกประการหนึ่งก็คือว่าชีวิตของพวกนางจะต้องมีชีวิตอยู่ในความดีงามอย่างสมบูรณ์แบบ ท่านศาสดาได้เน้นอีกว่า บรรดาบุรุษจะต้องเอาอกเอาใจและกรุณาปรานีอย่างมากมายในการปฏิบัติต่อสตรีเพศ “สำหรับพวกนางนั่นเป็นคู่ครองของพวกท่านและเป็นผู้ช่วยเหลือเกื้อกูลที่ยึดมั่นอยู่ตามแนวทางอย่างจริงจัง” ยิ่งกว่านั้นท่านยังได้กล่าวย่ำว่า บรรดาสตรีจะต้องได้รับการปฏิบัติที่เป็นอะมานะฮ์ หนึ่ง (พันธสัญญา) ของอัลลอฮ์ที่ได้ฝากไว้ในมือทั้งหลายของบุรุษ, สถานภาพของนางตลอดถึงการปรนนิบัติและการประเมินคุณค่าในสายตาของบุรุษนั้นจำต้องวางอยู่บนหลักการที่ว่า “ทั้งทั้งหลายได้นำพวกนางมาเป็นภริยาของพวกท่าน และได้ชื่นชมยินดีในตัวพวกนางก็แต่เพียงที่อยู่ภายใต้ อะมานะฮ์ หนึ่งของอัลลอฮ์ และภายใต้การอนุมัติของพระองค์เท่านั้น” การปฏิบัติที่เลวร้าย, การดูหมิ่นและการไม่ให้ความเคารพจะเป็นไปได้หรือที่จะอยู่ภายใต้จิตสำนึกของการมี อะมานะฮ์ ที่สูงส่งนี้?

5. ยึดมั่นอยู่ตามแนวทาง:- อิสลามเป็นศาสนาที่อยู่ในวิถีทางแห่งชีวิตที่มั่นคงถาวร และเป็นวิถีทางที่ต้องอาศัยขันติธรรมอย่างยิ่ง แต่สภาพต่าง ๆ ของโลกและมนุษย์นั้นเปลี่ยนแปลงอยู่ทุกเวลานาที ย่อมเป็นไปได้สำหรับมุสลิมที่จะต้องเผชิญหน้ากับความ

ผันผวนบ้างที่จะต้องทำให้ตกไปอยู่ในสภาพที่สับสนปั่นป่วนเหมือนอย่างที่ที่เคยเป็นมาแล้วหลายครั้งในประวัติศาสตร์ เพราะฉะนั้นในทุก ๆ ช่วงของเวลาที่มวลมุสลิมต้องเผชิญหน้ากับปัญหาสองด้านไม่ว่าในเรื่องของการคงอยู่ การปรับปรุงและการทำให้เกิดความเข้มแข็งในอิสลาม ซึ่งมุสลิมจะต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อที่จะสถาปนาอิสลามขึ้นมา และรื้อฟื้นอำนาจสูงสุดของฐานะทางสังคมขึ้นมา ในสถานการณ์ทั้งสองนั้น อาวุธที่สำคัญอย่างยิ่งของมวลมุสลิมก็คือ คัมภีร์ อัล-กุรอาน และจริยวัตรอันเป็น ชูหนะฮ์ ของท่านศาสดายิ่งกว่านั้น ท่านศาสดา (ศ็อล) ได้มีวจนะเอาไว้ในตอนท้ายสุดว่า “โอ้ มนุษย์ เพราะฉะนั้น จงใช้เหตุผลและคิดใคร่ครวญให้จงดีในถ้อยคำต่าง ๆ ของฉัน ซึ่งฉันได้นำมาสู่พวกท่านแล้วในบัดนี้ ฉันกำลังละทิ้งของสองสิ่งไว้แก่พวกท่าน นั่นคือ คัมภีร์แห่งอัลลอฮ์ และ ชูหนะฮ์ แห่งรอซูลุลลอฮ์ของพระองค์, ถ้าพวกท่านปฏิบัติตามมัน พวกท่านจะไม่หลงทางเลย” เหมือนอย่างที่ประวัติศาสตร์อิสลามได้สำแดงเอาไว้ว่า คัมภีร์ อัล-กุรอาน และ ชูหนะฮ์ นั้นได้ชี้นำมวลมุสลิมมาโดยตลอดในการดำเนินการจัดการสังคมและรัฐอิสลามของพวกเขา สองสิ่งนั้นยังได้ชี้ทางให้มวลมุสลิมได้ทำการต่อสู้คัดค้านระบบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นใหม่เป็นแบบอิสลาม และได้ชี้ทางให้มวลมุสลิมได้สถาปนาขึ้นมาซึ่งอาณาจักรแห่งอิสลาม สำหรับบุคคลเหล่านั้นผู้มีชีวิตอยู่ในอาณาจักรแห่งลัทธิอาณานิคม, คัมภีร์ อัล-กุรอาน และ ชูหนะฮ์ ก็ยังได้ชี้แนวทางที่เชื่อถือได้ที่สุดในการที่จะสถาปนาขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งซึ่งอำนาจในการปกครองสูงสุดแห่งอิสลาม

6. การดำรงไว้ซึ่งอำนาจการปกครองสูงสุดของอิสลาม:- เหมือนอย่างที่ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ศ็อล) ได้ย้ำไว้ว่า มีคุณสมบัติที่สำคัญอย่างยิ่งยวดอยู่สองประการของประชาชาติมุสลิม (อุมมะฮ์) ประการแรกคือ ศาสดา (ศ็อล) ของประชาชาติอิสลามนั้นเป็นศาสดาสุดท้ายแห่งอัลลอฮ์ เพราะฉะนั้น ศาสน์อิสลามและอุดมการณ์ของอิสลามนั้นจึงได้จัดตั้งขึ้นอย่างถาวร และสุดท้ายแล้วอันเป็นศาสน์สูงสุดสำหรับมนุษยชาติ และเป็นศาสดาสุดท้าย ไม่มีศาสดาอื่น ๆ อีกแล้ว ศาสน์อิสลามจึงเป็นพระบัญญัติที่สมบูรณ์แบบ เพราะฉะนั้นจึงไม่มีศาสน์อื่นหรืออุดมการณ์อื่นสำหรับมวลมุสลิมที่จะแสวงหาเพื่อนำมาจัดการในการดำเนินชีวิต, ในทางการเมืองหรือรัฐอีกต่อไปแล้ว นอกจากอุดมการณ์อิสลามอันเป็นหลักการที่แน่นอนเท่านั้น มวลมุสลิมไม่อาจที่จะหาความเป็นผู้นำได้จากที่อื่น นอกจาก ณ ที่ซึ่งอิสลามอันเป็นศาสน์สุดท้าย เป็นศาสน์สูงสุดยุคเคาะลีฟะฮ์แล้ว นั่นคือ ศาสดา มุฮัมมัด (ขอความสันติและความจำเริญจากอัลลอฮ์จงมีแก่ท่าน) ประการที่สอง ประชาชาติ (อุมมะฮ์)

นี่เป็นประชาชาติสุดท้ายและเป็นประชาชาติสูงสุด ฉะนั้น จึงไม่ต้อง
เกรงว่าจะมีอารยธรรมอื่นหรือศาสนาอื่นจะมาปลูกฝังในหมู่มนุษย์
ได้อีกนอกจากอิสลามเท่านั้นตราบเท่าจนถึงแห่งวันคิดสินตอบแทน
ยิ่งกว่านั้น สาส์นของมันทำให้การคงอยู่อย่างต่อเนื่องของอิสลาม
สืบยึดเยื้อต่อไป เป็นหลักการ ที่แน่ชัดและถาวรที่จะทำให้อิสลามมี
ชัยชนะเหนือระบบต่าง ๆ อารยธรรมต่าง ๆ และศาสนาต่าง ๆ ที่มี
อยู่ในโลก นั่นคือ การต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเปลี่ยนแปลงรูปแบบของโลก
นี้ให้เป็นไปตามหลักการชี้แนะของ อัล-กุรอาน และ ซุนนะฮ์ เท่านั้น
เอง

สำหรับตัวประชาชาตินี้มันอยู่ภายใต้พันธสัญญาที่จะดำรง
ไว้ซึ่งอำนาจการปกครองสูงสุดของอิสลามโดยการทำให้เข้มแข็ง
ขึ้นมาในทุก ๆ ด้าน ทั้งทางด้านอุดมการณ์ของมัน, ทางด้านศีล
ธรรมและทางด้านสถาบันต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจ ตลอดทั้งโดยการ
สนับสนุนบุคคลเหล่านั้นด้วยการเป็นผู้นำทางการเมืองที่ถูกต้อง
เหมาะสม ท่านศาสดา (ศ็อล) ได้ประกาศเอาไว้ว่า "โอ้ มวลมนุษย์
ไม่มีศาสดาอีกต่อไปแล้วภายหลังจากฉัน, และไม่มี อูมมะฮ์ อีกแล้ว
ภายหลังจากพวกท่าน ดังนั้น จงสังวรเถิดในการกักตื้อต่อพระผู้
อภิบาลองค์เดียวเท่านั้นของพวกท่าน, จงยืนหยัดในการดำรง
นมาซห้าเวลาของพวกท่าน, จงถือศีลอดในเดือน รอมฎอน ของ
พวกท่าน, จงจ่าย ซะกาต ด้วยความเต็มใจในทรัพย์สินที่ถูกต้อง
ตามศาสนบัญญัติของพวกท่าน, จงประกอบการ ฮัจญ์ ยังบ้านแห่ง
พระผู้อภิบาลของพวกท่าน, และจงเชื่อฟังบุคคลเหล่านั้นที่อยู่ใน
อำนาจการปกครองในหมู่พวกท่าน ดังนั้น พวกท่านก็จะเข้าสู่สวน
สวรรค์แห่งพระผู้อภิบาลของพวกท่าน"

7. ภาวะภาพแบบอิสลาม:- ในที่สุด ท่านรอสุลุลลอฮ์
(ศ็อล) ก็ได้เข้าถึงความผูกพันที่มวลมุสลิมจะต้องก่อให้เกิดความรู้
สึกความเป็นพี่น้องกันแบบอิสลาม พอ ๆ กันกับความจำเป็นสำหรับ
ความยุติธรรมภายในประชาคมอิสลาม ท่านได้กล่าวว่า "โอ้ มนุษย
ชาติ จงสดับถ้อยคำเหล่านี้ของฉันไว้ให้จงดี จงรู้เถิดว่ามุสลิมทุก
คนนั้นเป็นพี่น้องของมุสลิมทุกคน ฉะนั้นแล้ว มวลมุสลิมจึงเป็นพี่
น้องเดียวกัน ไม่มีสิ่งใดจะเป็นสิ่งที่ ะหลาล (ถูกต้องตามศาสน
บัญญัติ) แก่มุสลิมคนหนึ่งซึ่งสิ่งนั้นพี่น้องมุสลิมอีกคนหนึ่งเป็น
เจ้าของครอบครองอยู่นอกเสียจากว่า สิ่งนั้นได้ถูกมอบให้แก่เขา
อย่างเต็มใจ เพราะฉะนั้น จงอย่ากระทำการอยุติธรรมต่อตัวตนของ
ท่านเอง โอ้ อัลลอฮ์ ข้าพระองค์ได้นำสาส์นของพระองค์มาประ
กาศแล้ว"

พร้อมด้วยวาระสุดท้ายและที่นับว่าเป็นความจริงสูงสุด
ของท่านศาสนทูต (ศ็อล) และพร้อมด้วยความหวังที่ว่า สาส์นนี้
จะช่วยนำเราไปสู่เอกภาพที่แท้จริง ไปสู่ความเป็นปึกแผ่นและ
ภราดรภาพดังกล่าวนี้ตามที่ท่านศาสนทูตได้เคยอุทิศชีวิตอันประ
เสริฐของท่านดิ้นรนต่อสู้มาแล้วเพื่อให้เป็นแบบอย่างแก่มนุษยชาติ
สุดท้ายนี้ ขอพระองค์ทรงได้เทิดทูนอิสลามให้สูงเด่นเหนือพวก
ปฏิเสธทั้งปวง และสัญญาลักษณะต่าง ๆ ตลอดทั้งผู้ฝ่าฝืนในหมู่ผู้
ปฏิเสธเหล่านั้น ขอความสันติจงมีแต่ท่านศาสดา ครอบครัวยุ
วงศ์วานของท่าน และบุคคลทั้งหลายที่อยู่ในหนทางเที่ยงธรรม

